

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1989-1990**

1 FEBRUARI 1990

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 40 en 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instellingenorganisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering

**ONTWERP
OVERGEZONDEN DOOR DE KAMER
VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

Artikel 1

Artikel 40 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, wordt aangevuld met een 18°, luidend als volgt:

« 18° beslist in geval van hervatting van een niet-toegelaten arbeid, in welke behartenswaardige gevallen:

a) er gedeeltelijk of volledig mag worden afgezien van de ten onrechte verleende uitkeringen;

b) de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid opnieuw mogen worden toegekend vanaf de datum van stopzetting van de niet-toegelaten arbeid.

R. A 14962*Zie:***Gedr. St. van de Kamer van Volksvertegenwoordigers:****810 (1988-1989):**

- N° 1: Voorstel van wet.
- N° 2: Amendementen.
- N° 3: Verslag.

Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers:

1 februari 1990.

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1989-1990**1er FEVRIER 1990

Projet de loi modifiant les articles 40 et 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité

**PROJET
TRANSMIS PAR LA CHAMBRE
DES REPRESENTANTS**

Article 1er

L'article 40 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, est complété par un 18°, libellé comme suit:

« 18° décide, en cas de reprise d'un travail non autorisé, dans quels cas dignes d'intérêt:

a) il peut être renoncé en tout ou en partie aux indemnités indûment octroyées;

b) les indemnités d'incapacité de travail peuvent être à nouveau octroyées à partir de la date de cessation du travail non autorisé.

R. A 14962*Voir:***Documents de la Chambre des Représentants:****810 (1988-1989):**

- N° 1: Proposition de loi.
- N° 2: Amendements.
- N° 3: Rapport.

Annales de la Chambre des Représentants:1er février 1990.

Het Comité bepaalt de modaliteiten en de procedure volgens welke voormelde gevallen worden ingediend en behandeld. »

Art. 2

Artikel 56 van dezelfde wet wordt aangevuld met een § 3, luidend als volgt:

« § 3. Indien de gerechtigde een arbeid heeft hervat zonder de in § 2 bedoelde toelating te hebben bekomen, worden de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid teruggevorderd voor de dagen of de periode tijdens welke niet-toegelaten arbeid werd verricht.

Het beheerscomité, ingesteld bij de dienst voor uitkeringen, kan evenwel bepalen dat in beharentwaardige gevallen, van het geheel of van een gedeelte van de terugvordering van de ten onrechte verleende uitkeringen wordt afgezien en dat de gerechtigde die niet meer voldoet aan de in de artikelen 72 tot en met 75 van deze wet bedoelde voorwaarden, opnieuw aanspraak kan maken op de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid vanaf de datum van stopzetting van de niet-toegelaten arbeid.

De geneeskundige verstrekkingen die aan de gerechtigde en zijn personen ten laste werden verleend tijdens de periode van niet-toegelaten arbeid, worden niet teruggevorderd. Behoudens in geval van bedrieglijke handelingen, behoudt de gerechtigde voor hem en zijn personen ten laste verder recht op geneeskundige verstrekkingen op voorwaarde dat hij tijdens de periode vanaf de hervatting van de niet-toegelaten arbeid tot op de datum waarop hij opnieuw de hoedanigheid verkrijgt van gerechtigde als bedoeld in artikel 21 en volgende van deze wet, in voortgezette verzekering treedt. »

Brussel, 1 februari 1990.

*De Voorzitter van
de Kamer van Volksvertegenwoordigers,*

CH.-F. NOTHOMB.

De Secretarissen,

Y. HARMEGNIES.
D. D'HONDT.

Le Comité détermine les modalités et la procédure suivant lesquelles lesdits cas sont présentés et examinés. »

Art. 2

L'article 56 de la même loi est complété par un § 3, libellé comme suit :

« § 3. Si le titulaire a repris un travail sans avoir obtenu l'autorisation visée au § 2, les indemnités d'incapacité de travail sont récupérées pour les jours ou la période durant lesquels ou laquelle un travail non autorisé a été effectué.

Le comité de gestion institué auprès du service des indemnités peut cependant décider que dans les cas dignes d'intérêt, il est renoncé en tout ou en partie à récupérer les indemnités indûment octroyées et que le titulaire qui ne répond plus aux conditions prévues aux articles 72 à 75 de la présente loi peut à nouveau prétendre aux indemnités d'incapacité de travail à partir de la date de cessation du travail non autorisé.

Les prestations de santé qui ont été dispensées au titulaire et aux personnes dont il a la charge au cours de la période de travail non autorisé ne sont pas récupérées. Sauf en cas d'actes frauduleux, le titulaire conserve le droit aux prestations de santé pour lui-même et pour les personnes dont il a la charge, à condition qu'il bénéficie de l'assurance continuée au cours de la période comprise entre la reprise du travail non autorisé et la date à laquelle il acquiert à nouveau la qualité de titulaire au sens de l'article 21 et suivants de la présente loi. »

Bruxelles, le 1er février 1990.

*Le Président
de la Chambre des Représentants,*

CH.-F. NOTHOMB.

Les Secrétaires,

Y. HARMEGNIES.
D. D'HONDT.

(1)

882 - 1 (1989-1990)
Commissiestuk nr. 1
Sociale Aangelegenheden

882 - 1 (1989-1990)
Document de commission n° 1
Affaires sociales

BELGISCHE SENAAT

SENAT DE BELGIQUE

Zitting 1989 - 1990

Session de 1989 - 1990

19 april 1990

19 avril 1990

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 40 en 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Projet de loi modifiant les articles 40 et 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

**AMENDEMENTEN VAN
DE H. MOENS**

**AMENDEMENTS PROPOSES PAR
M. MOENS**

ART. 2

A. In de voorgestelde § 3, derde lid, tweede volzin, de woorden "Behoudens in geval van bedrieglijke handelingen" te doen vervallen en de aanhef van deze volzin te doen luiden als volgt :

"De gerechtigde behoudt".

B. Aan hetzelfde artikel een § 4 toe te voegen, luidend als volgt :

"§ 4.- Voor de gevallen waar de gerechtigde vóór de inwerkingtreding van deze wet, niet toegelaten arbeid heeft verricht, kan het beheerscomité van de dienst voor uitkeringen bepalen, volgens de voorwaarden gesteld in deze wet, dat van het geheel of van een gedeelte van de ten onrechte verleende uitkeringen kan worden afgezien en dat de gerechtigde die niet meer voldoet aan de in de artikelen 72 tot en met 75 van deze wet bedoelde voorwaarden, opnieuw aanspraak kan maken op de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid vanaf de datum van stopzetting van de niet toegelaten arbeid, doch ten vroegste vanaf de inwerkingtreding van deze wet.
De geneeskundige verstrekkingen die aan de gerechtigde en zijn personen ten laste vóór de inwerkingtreding van deze wet ten onrechte werden verleend tijdens de periode van niet toegelaten arbeid blijven de rechthebbenden verworven.

Voor de gevallen waar de gerechtigde vóór de inwerkingtreding van deze wet, niet toegelaten arbeid heeft verricht, behoudt de gerechtigde voor hem en zijn personen ten laste vanaf de inwerkingtreding van deze wet, recht op geneeskundige verstrekkingen op voorwaarde dat hij tijdens de periode vanaf de inwerkingtreding van deze wet tot op de datum waarop hij opnieuw de hoedanigheid verkrijgt van gerechtigde als bedoeld in artikel 21 en volgende van deze wet, in voortgezette verzekering treedt."

VERANTWOORDING

Het door de Heer Dhoore en Mejuffrouw Burgeon ingediend en geamendeerd wetsvoorstel, vult artikel 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering aan met een paragraaf 3. Deze bepaalt in lid 1 dat, wanneer een gerechtigde tijdens een periode van arbeidsongeschiktheid niet toegelaten activiteiten uitoefent, de uitkeringen teruggevorderd worden voor de dagen of de periode tijdens welke niet toegelaten arbeid werd verricht.

Wij wensen er de aandacht op te vestigen dat de toepassing van deze bepaling in de praktijk aanleiding kan geven tot moeilijkheden of tot onbillijke situaties. In vele gevallen kunnen nl. de dagen waarop of de perioden tijdens welke gewerkt werd, niet juist bepaald worden. Het gebeurt dat vast staat dat een gerechtigde nu en dan gearbeid heeft, doch dat de dagen waarop gewerkt is, niet bekend zijn.

Sommige gerechtigden die niet toegelaten bezigheden uitoefenen, bevinden zich in een bepaalde toestand (bijv. de beheerder van een verzekeringsportefeuille, de conciërge in een studentenhome, de vennoot van een P.V.B.A.,...). De dagen of periode waarin dergelijke personen werkelijk arbeid verricht hebben, kunnen onmogelijk vastgesteld worden.

In de situatie waar een gerechtigde tijdens een zeer lange periode regelmatig uiterst minieme werkzaamheden verricht, waarvoor hij praktisch niet vergoed wordt, kan de terugvordering van de uitkeringen voor de dagen waarop effectief gewerkt werd, tot onredelijke toestanden leiden.

Wanneer de hier aangehaalde moeilijkheden bij de toepassing van het voorgestelde artikel 56 §3 lid 1, in de praktijk onbillijke terugvorderingen tot gevolg zouden hebben, moet o.i. het beheerscomité van de dienst voor uitkeringen krachtens lid 2 van bedoelde voorgestelde bepaling, corrigerend kunnen optreden, de concrete omstandigheden van ieder geval apart (de regelmaat van de werkzaamheden, het met de niet toegelaten arbeid verdiende loon, de goede trouw, ...) in acht nemend.

Wij gaan dan ook slechts akkoord met de voorgestelde tekst van artikel 56 §3 lid 1, op voorwaarde dat bij "de behartenswaardige gevallen"

waarin het beheerscomité van de dienst voor uitkeringen krachtens lid 2 van bedoelde bepaling geheel of gedeeltelijk kan afzien van de terugvordering van uitkeringen, tevens hogervermelde onbillijke toestanden gerekend worden.

Verder bepaalt lid 3 van het voorgestelde artikel 56 §3 dat de geneeskundige verstrekkingen die aan de gerechtigde en zijn personen ten laste werden verleend tijdens de periode van niet toegelaten arbeid, niet teruggevorderd worden.

Voor de toekomst zou de gerechtigde zich echter voor het recht op geneeskundige verstrekkingen maar in orde kunnen stellen, op voorwaarde dat er geen sprake is van bedrieglijke handelingen. Indien dit wel het geval zou zijn, hetgeen overigens niet altijd duidelijk kan uitgemaakt worden, dan zouden de gerechtigde en zijn personen ten laste voor de toekomst geen recht meer hebben op tussenkomsten voor gezondheidszorgen. Dit zou betekenen dat de huidige wantoestanden na de wetswijziging zouden blijven bestaan.

Dergelijk ontzeggen van recht op geneeskundige verstrekkingen roept onmenselijke en onrechtvaardige toestanden in het leven. De sanctie voor betrokkenen, en hun onschuldige familieleden, staat vaak niet in verhouding tot het gepleegde vergrijp.

Het is evident dat dergelijke uitsluiting niet thuis hoort in het sociale zekerheidsrecht. De sociale zekerheid mag zich niet de taak toeëigenen om de mensen af te straffen voor hun misstappen in het leven.

Indien betrokkenen bedrieglijke handelingen gesteld hebben en strafwaardig zijn, zullen ze hun sanctie ontvangen van de gepaste instantie (bijv. de strafrechtbank).

Bovendien mag men niet uit het oog verliezen dat het recht op prestaties van de sociale zekerheid een politiek recht is. Het recht op gezondheidszorgen moet o.i. in ieder geval, ook bij bedrieglijk handelen, behouden blijven, dit uit respect voor de fysieke integriteit van de mens. Het recht op gezondheidszorgen moet als een universeel recht beschouwd worden, dat eenieder in alle omstandigheden toekomt.

Derhalve stellen wij voor om de gerechtigde die niet toegelaten arbeid heeft verricht, steeds, tevens in geval van bedrieglijke handelingen, de mogelijkheid te bieden om de verzekeraar voor geneeskundige

verstrekkingen voor hem en zijn personen ten laste, te regelen door in voortgezette verzekering te treden. We vragen dan ook dat in lid 3 van de voorgestelde tekst de woorden "behoudens in geval van bedrieglijke handelingen" zouden geschrapt worden.

Verder stellen we vast dat het wetsvoorstel slechts een regeling voor de toekomst bevat.

Er zijn echter momenteel nog vele dossiers in onderzoek bij de controlediensten van het RIZIV en bij de arbeidsrechtbanken, die nog volgens de nu bestaande overmatig strenge regeling beoordeeld worden.

Bovendien zijn er vele gerechtigden die, ingevolge in het verleden uitgeoefende niet toegelaten activiteiten, nog zware schulden aan ten onrechte ontvangen uitkeringen openstaan hebben bij de verzekeringsinstellingen en die ingevolge vroegere feiten niet meer in orde zijn met hun verzekeraar voor gezondheidszorgen.

Voor deze gevallen moeten o.i. overgangsmaatregelen voorzien worden, die de zware gevolgen die gerechtigden momenteel nog ondervinden ten gevolge van vroegere niet-toegelaten arbeid, verlichten.

Derhalve stellen we voor om aan hetzelfde artikel 56 een vierde paragraaf toe te voegen, waarin de maatstaven van de nieuwe wet zoveel mogelijk toegepast worden op nog niet geregelde situaties uit het verleden.

Het eerste lid van de voorgestelde § 4 bepaalt dat voor

de gevallen waar de gerechtigde vóór de inwerkingtreding van deze wet, niet toegelaten activiteiten heeft verricht, het beheerscomité van de dienst voor uitkeringen, volgens de voorwaarden van deze wet, kan beslissen om geheel of gedeeltelijk af te zien van de terugvordering van ten onrechte verleende uitkeringen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, nog niet terugbetaald waren. Het beheerscomité kan tevens aan dergelijke gerechtigden voor de toekomst uitkeringen toekennen. Zowel de verzekeringsinstellingen als de gerechtigden zelf kunnen hiertoe bij het beheerscomité een aanvraag indienen.

De schuld die gerechtigden op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet nog mochten hebben aan ten onrechte ontvangen geneeskundige verstrekkingen, ten gevolge van in het verleden uitgeoefende niet toegelaten werkzaamheden, wordt hun kwijtgescholden krachtens het tweede lid van dezelfde § 4.

Voor de toekomst hebben deze gerechtigden en hun personen ten laste recht op tussenkomsten voor geneeskundige verstrekkingen op voorwaarde dat ze in voortgezette verzekering treden (laatste lid van de voorgestelde § 4).

O.i. bieden deze overgangsmaatregelen een billijke oplossing zonder al te veel meeruitgaven voor de gemeenschap mee te brengen.

Tot slot wensen we er de aandacht op te vestigen dat onderhavig wetsontwerp geen oplossing biedt voor de problemen in verband met niet toegelaten arbeid, die zich voordoen in de ziekteverzekering voor zelfstandigen.

O.i. moet hiervoor een analoge oplossing uitgewerkt worden.

Wij vragen dan ook dat de Minister van Sociale Zaken hiertoe het nodige doet.

G. MOENS;

*

*

*

ART. 2

A. Dans la deuxième phrase du troisième alinéa du § 3 proposé par cet article, supprimer les mots "Sauf en cas d'actes frauduleux".

B. Au même article, ajouter un § 4, libellé comme suit :

"Dans les cas où le titulaire a accompli, avant l'entrée en vigueur de la présente loi, un travail non autorisé, le comité de gestion du service des indemnités peut décider, eu égard aux conditions définies par la présente loi, qu'il peut être renoncé en tout ou en partie à récupérer les indemnités indûment octroyées et que le titulaire qui ne répond plus aux conditions prévues aux articles 72 à 75 de la présente loi peut à nouveau prétendre aux indemnités d'incapacité de travail à partir de la date de cessation du travail non autorisé, mais au plus tôt à partir de la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

Les prestations de santé qui ont été dispensées indûment, avant l'entrée en vigueur de la présente loi, au titulaire et aux personnes dont il a la charge au cours de la période de travail non autorisé restent acquises au bénéficiaire.

Dans les cas où, avant l'entrée en vigueur de la présente loi, le titulaire a accompli un travail non autorisé, il conserve le droit aux prestations de santé pour lui-même et pour les personnes dont il a la charge, à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi, à condition qu'il bénéficie de l'assurance continuée au cours de la période comprise entre la date d'entrée en vigueur de la présente loi et la date à laquelle il acquiert à nouveau la qualité de titulaire au sens des articles 21 et suivants de la présente loi."

JUSTIFICATION

La proposition de loi déposée et amendée par M. Dhoore et Mlle Burgeon complète l'article 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité par un § 3. Le premier alinéa de celui-ci prévoit que, lorsqu'un titulaire a exercé des activités non autorisées pendant une période d'incapacité de travail, les indemnités sont récupérées pour les jours ou la période durant lesquels ou laquelle un travail non autorisé a été effectué.

Nous tenons à souligner que, dans la pratique, l'application de cette disposition peut engendrer des difficultés ou des situations inévitables. En effet, il est impossible, dans de nombreux cas, de déterminer de manière précise les jours ou les périodes de travail. Il peut arriver qu'il soit établi qu'un titulaire a travaillé de temps à autre, mais sans que l'on sache à quelles dates.

Certains titulaires qui exercent des activités non autorisées se trouvent dans une situation déterminée (par exemple le gestionnaire d'un portefeuille d'assurances, le concierge d'un home pour étudiants, l'associé au sein d'une S.P.R.L., ...). Il est impossible de déterminer les jours ou la période durant lesquels ou laquelle ces personnes ont effectivement travaillé.

Lorsqu'un titulaire accomplit régulièrement, durant une très longue période, des activités extrêmement minimales, pour lesquelles il ne reçoit quasiment aucune rémunération, la récupération des indemnités relatives aux jours de travail effectif peut engendrer des situations insensées.

Dans les cas où l'application du premier alinéa de l'article 56, § 3, entraînerait, dans la pratique, des récupérations inévitables en raison des difficultés qui viennent d'être invoquées, il faut, à notre avis, que le comité de gestion du service des indemnités puisse rectifier les choses en application du deuxième alinéa de ladite disposition proposée, en tenant compte des circonstances concrètes de chaque cas séparé (la régularité des activités, la rémunération touchée pour le travail non autorisé, la bonne foi,...).

Par conséquent, nous n'acceptons le texte proposé de l'article 56, § 3, premier alinéa, qu'à la condition que les situations inévitables susvisées soient également comptées au nombre des "cas dignes d'intérêt" dans lesquels le comité de gestion du service des indemnités peut renoncer en tout ou en partie à récupérer les indemnités en vertu du deuxième alinéa de cette disposition.

Le troisième alinéa de l'article 56, § 3, proposé dispose en outre que les prestations de santé qui ont été dispensées au titulaire et aux personnes dont il a la charge au cours de la période de travail non autorisé ne sont pas récupérées.

Toutefois, pour la suite, le titulaire ne pourrait se mettre en règle quant au bénéfice du droit à des prestations de santé qu'en l'absence d'actes frauduleux. Dans le cas contraire, qui ne peut du reste pas toujours être établi clairement, le titulaire et les personnes dont il a la charge seraient privés de ce droit pour l'avenir. Cela signifierait que les situations intolérables actuelles subsisteraient après la modification de la loi.

Une telle privation du droit aux prestations de santé engendre des situations inhumaines et injustes. La sanction infligée ainsi aux intéressés et aux membres innocents de leur famille est disproportionnée par rapport aux délits commis.

Il est évident qu'une telle exclusion n'a pas sa place dans le droit de la sécurité sociale. La sécurité sociale ne peut se donner pour tâche de punir les gens pour les fautes qu'ils commettent dans leur vie.

Si les intéressés se sont rendus coupables d'actes frauduleux et s'ils méritent une sanction, elle leur sera infligée par l'instance compétente (par ex. le tribunal répressif).

En outre, il ne faut pas perdre de vue que le droit à des prestations de sécurité sociale est un droit politique. A notre avis, le droit aux soins de santé doit être maintenu en toute circonstance, même en cas d'actes frauduleux, et ce, par respect pour l'intégrité physique des personnes. Il doit être considéré comme un droit universel, appartenant à tout un chacun, en toute circonstance. Nous proposons dès lors de permettre toujours, même en cas d'actes frauduleux, au titulaire qui a accompli un travail non autorisé, de régler son droit aux prestations de santé et celui des personnes dont il a la charge par le biais de l'assurance continuée. C'est pourquoi nous demandons la suppression, au troisième alinéa du texte proposé, des mots "Sauf en cas d'actes frauduleux".

Nous constatons d'autre part que la loi en projet ne dispose que pour l'avenir.

Il y a toutefois encore beaucoup de dossiers, auprès des services de contrôle de l'I.N.A.M.I. et des tribunaux du travail, que ceux-ci examinent toujours suivant la trop sévère réglementation actuelle.

De plus, nombreux sont les titulaires qui, pour avoir exercé des activités non autorisées dans le passé, ont toujours, vis-à-vis des organismes assureurs, de lourdes dettes résultant de la perception de prestations indues et qui, en raison de faits antérieurs, ne sont plus en règle en matière d'assurance soins de santé.

Nous estimons qu'il faut prévoir pour ces cas des mesures transitoires atténuant les lourdes conséquences, que certains titulaires subissent encore à la suite d'un travail non autorisé accompli antérieurement.

C'est pourquoi nous proposons d'ajouter au même article 56 un 4e paragraphe, qui applique dans la mesure du possible les critères de la nouvelle loi à des situations antérieures non encore réglées. Le premier alinéa du § 4 proposé dispose que, dans les cas où le titulai-

re a accompli, avant l'entrée en vigueur de cette loi, un travail non autorisé, le comité de gestion du service des indemnités peut décider, eu égard aux conditions définies par la loi, qu'il peut être renoncé en tout ou en partie à récupérer les indemnités indûment octroyées qui n'ont pas encore été remboursées au moment de l'entrée en vigueur de cette loi. Le comité de gestion peut également octroyer des indemnités à ces titulaires pour l'avenir. Les organismes assureurs comme les titulaires eux-mêmes peuvent introduire une demande à cette fin auprès du comité de gestion.

Les dettes que certains titulaires pourraient encore avoir au moment de l'entrée en vigueur de la loi en projet pour avoir exercé dans le passé des activités non autorisées, et ce, en raison de la perception de prestations de santé indues, leur sont remises en vertu du deuxième alinéa du même § 4. A l'avenir, ces titulaires et les personnes dont ils ont la charge pourront prétendre à des prestations de santé à la condition qu'ils bénéficient de l'assurance continuée (dernier alinéa du § 4 proposé).

A notre avis, ces mesures transitoires apportent une solution équitable sans entraîner de dépenses supplémentaires trop élevées pour la collectivité.

Enfin, nous tenons à signaler que le projet de loi en discussion ne résout pas les problèmes liés au travail non autorisé qui surgissent en matière d'assurance-maladie des travailleurs indépendants.

Il y a lieu, à notre avis, d'élaborer une solution analogue pour faire face à ceux-ci.

Nous invitons, dès lors, le Ministre des Affaires sociales à faire le nécessaire en ce sens.

(1)

882 - 1 (1989-1990)
Commissiestuk nr. 2
Sociale Aangelegenheden

882 - 1 (1989-1990)
Document de commission n° 2
Affaires sociales

BELGISCHE SENAAT

SENAT DE BELGIQUE

Zitting 1989 - 1990

Session de 1989 - 1990

19 april 1990

19 avril 1990

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 40 en 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Projet de loi modifiant les articles 40 et 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

**AMENDEMENT VAN
DE H. FLAGOTHIER**

**AMENDEMENT PROPOSE PAR
M. FLAGOTHIER**

ART. 2

Remplacer cet article par la disposition suivante :

"L'article 56 de la même loi est complété par un § 3, libellé comme suit :

- "§3 - Le titulaire qui a repris un travail sans avoir obtenu l'autorisation préalable visée au §2, est censé avoir mis fin à son incapacité de travail. Les indemnités d'incapacité de travail qui ont été versées pour les jours ou la période pendant lesquels ou laquelle un travail non autorisé a été effectué, sont récupérées. Le Comité de Gestion institué auprès du service des indemnités peut cependant décider que, dans des cas dignes d'intérêt, il est renoncé en tout ou en partie à la récupération des indemnités indument octroyées.
La période visée à l'alinéa précédent est néanmoins considérée comme une période d'incapacité de travail reconnue donnant lieu au paiement d'indemnités :
- pour l'application des conditions fixées aux titres V et IV de la présente loi en ce qui concerne le droit aux soins de santé de ce titulaire et de ses personnes à charge, ainsi qu'en ce qui concerne son droit aux indemnités;
 - pour la détermination des droits de ce titulaire et de ses ayants-droit aux prestations prévues par d'autres lois relatives à la sécurité sociale des travailleurs."

JUSTIFICATION

Le but du projet est de ramener à de justes proportions les sanctions encourues par un titulaire reconnu comme étant incapable de travailler qui a repris un travail sans autorisation préalable du médecin-conseil. Le texte du projet ne rencontre que partiellement cet objectif. En effet, seuls les titulaires visés qui seront reconnus comme étant dans des situations dignes d'intérêt verront leurs droits à la sécurité sociale, et plus spécialement à l'assurance indemnité préservés. Le titulaire "qui ne répond plus aux conditions prévues aux articles 72 à 75" de la loi du 09/08/63 et qui ne sera pas déclaré "cas digne d'intérêt" ne pourra plus prétendre aux indemnités, même s'il est toujours incapable de travailler conformément à l'article 56 de la même loi. De plus, qu'en sera-t-il pour les autres branches de la sécurité sociale ? Une telle situation nous semble d'autant plus injuste que le titulaire, incapable de travailler au sens de cet article 56, qui a commis une faute grave n'encourt une telle sanction que si l'incapacité de travail est la conséquence d'un faute provoquée délibérément (art. 76 bis de la loi du 9/8/63). En outre, dans ces cas de fautes graves l'accès aux soins de santé n'est soumis à aucune condition, même pas au paiement d'une cotisation.

L'amendement vise donc à corriger ces situations de sorte que :

- 1) le titulaire reconnu incapable de travailler qui reprend le travail sans autorisation préalable du médecin conseil est censé avoir mis fin à son état d'incapacité de travail; ce faisant, le médecin conseil reste seul compétent pour déterminer l'incapacité de travail;
- 2) les indemnités octroyées pendant cette période de travail non autorisé doivent être récupérées, cependant, le Comité de Gestion du service des indemnités pourrait en exonérer totalement ou partiellement certains titulaires se trouvant dans une situation digne d'intérêt;
- 3) l'accès à toutes les branches de la sécurité sociale est préservé, la période pendant laquelle le titulaire a travaillé sans autorisation du médecin conseil est considérée comme une période indemnisée que la récupération ait été complète, nulle ou partielle; comme le titulaire qui a commis une faute grave, l'intéressé ne devrait pas payer une cotisation spéciale (assurance continuée).

G. FLAGOTHIER.

*

* *

ART. 2

Dit artikel te vervangen als volgt :

"Artikel 56 van dezelfde wet wordt aangevuld met een § 3, luidend als volgt :

"§ 3.- De gerechtigde die de arbeid heeft hervat zonder de in § 2 bedoelde toelating te hebben verkregen, wordt geacht niet langer arbeidsongeschikt te zijn. De uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid betaald voor de dagen of de periode gedurende welke niet toegelaten arbeid werd verricht, worden teruggevorderd. Het Beheerscomité, ingesteld bij de dienst voor uitkeringen, kan evenwel bepalen dat in behartigenswaardige gevallen, geheel of ten dele wordt afgezien van de terugvordering van de ten onrechte verleende uitkeringen.

De in het vorige lid bedoelde periode wordt echter beschouwd als een erkende periode van arbeidsongeschiktheid, recht gevend op de betaling van uitkeringen :

- voor de toepassing van de voorwaarden neergelegd in de titels V en IV van deze wet voor wat betreft het recht op de geneeskundige verzorging van de gerechtigde en van de personen ten zijnen laste, alsmede voor wat betreft zijn recht op uitkering;

- voor het bepalen van de rechten van die gerechtigde en zijn rechtverkrijgenden op de verstrekkingen opgenomen in andere wetten betreffende de sociale zekerheid van de werknemers."

VERANTWOORDING

Het doel van dit ontwerp is de straffen opgelopen door een als arbeidsongeschikt erkend gerechtigde die zonder voorafgaande toelating van de adviserend geneesheer de arbeid heeft hervat, tot hun juiste proporties terug te brengen. De tekst van het ontwerp verwezenlijkt dat doel slechts ten dele. Immers, alleen de gerechtigden ten aanzien van wie wordt beslist dat zij zich in een behartigenswaardige toestand bevinden, behouden hun rechten op sociale zekerheid, meer bepaald op uitkeringen. De gerechtigde "die niet meer voldoet aan de in de artikelen 72 tot en met 75 (van de wet van 9 augustus 1963) bedoelde voorwaarden" en die niet in een behartigenswaardige toestand verkeert, zal geen aanspraak meer kunnen maken op uitkeringen, ook al is hij nog steeds arbeidsongeschikt in de zin van artikel 56 van dezelfde wet. Hoe zit het trouwens met de andere takken van de sociale zekerheid ?

Die toestand lijkt ons te meer onrechtvaardig omdat de gerechtigde die arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 56 en een ernstige fout heeft begaan, alleen een dergelijke straf oploopt indien de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van een opzettelijk gepleegde fout (artikel 76bis van de wet van 9 augustus 1963). Bij ernstige fouten is het recht op geneeskundige verzorging bovendien aan geen enkele voorwaarde onderworpen, zelfs niet aan de betaling van een bijdrage.

Het amendement wil dus die toestanden zo corrigeren dat :

1) de gerechtigde die als arbeidsongeschikt is erkend en die onverschillig welke arbeid hervat zonder voorafgaande toestemming van de adviserend geneesheer, geacht wordt niet langer arbeidsongeschikt te zijn; zo blijft de adviserend geneesheer alleen bevoegd om de arbeidsongeschiktheid vast te stellen;

2) de uitkeringen verleend gedurende die periode van niet toegelaten arbeid moeten worden terugbetaald. Het Beheerscomité van de dienst voor uitkeringen zou evenwel sommige gerechtigden die in een behartigenswaardige toestand verkeren daarvan geheel of gedeeltelijk kunnen vrijstellen;

3) de toegang tot alle takken van de sociale zekerheid wordt behouden en de periode gedurende welke de gerechtigde zonder toelating van de adviserend geneesheer gewerkt heeft, wordt beschouwd als een periode van uitkering, ongeacht of die uitkering geheel, gedeeltelijk of niet werd teruggevorderd; net als de gerechtigde die een ernstige fout heeft begaan, zou de betrokkene geen bijzondere bijdragen moeten betalen (voortgezette verzekering).

TER VERVANGING VAN COMMISSIESTUK NR. 1

882-1 (1989-1990)
Commissiestuk nr. 3
Sociale Aangelegenheden

EN REMPLACEMENT DU DOCUMENT DE COMMISSION N° 1

882-1 (1989-1990)
Document de commission n° 3
Affaires sociales

BELGISCHE SENAAT

Zitting 1989 - 1990

11 juni 1990

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 40 en 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

**AMENDEMENTEN
VAN DE H. MOENS**

SENAT DE BELGIQUE

Session de 1989 - 1990

11 juin 1990

Projet de loi modifiant les articles 40 et 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

**AMENDEMENTS PROPOSES PAR
M. MOENS**

ART. 1

Dit artikel te vervangen als volgt :

"Artikel 40 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, wordt aangevuld met een 18°, luidend als volgt :

"18° : beslist, in geval van hervatting van een niet toegelaten arbeid, in welke behartenswaardige gevallen er geheel of gedeeltelijk mag afgezien worden van het terug te vorderen bedrag."

ART. 2

Dit artikel te vervangen als volgt :

"Aan artikel 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt een §3 toegevoegd, luidend als volgt :

§3 Behoudens als hij zijn vroegere of een overeenstemmende arbeid heeft hervat, wordt de als arbeidsongeschikt erkende werknemer, die zonder de in §2 bedoelde toelating arbeid heeft verricht, geacht arbeidsongeschikt te zijn gebleven.

Hij dient evenwel de uitkeringen die hij ontving voor de dagen of de periode tijdens welke hij niet toegelaten arbeid heeft verricht, terug te betalen. Bedoelde dagen of periode worden niettemin beschouwd als een vergoede periode van arbeidsongeschiktheid om de rechten van de werknemer en zijn personen ten laste op de prestaties van de verzekering en op de verstrekkingen opgenomen in andere wetten betreffende de sociale zekerheid van de werknemers, te betalen.

Behoudens bij bedrieglijk opzet, kan het Beheerscomité van de Dienst voor Uitkeringen in behartenswaardige gevallen geheel of gedeeltelijk afzien van de in het vorige lid vermelde terugvordering. "

ART. 3 (nieuw)

Een artikel 3 (nieuw) toe te voegen, luidende:

„Behoudens als hij zijn vroegere of een overeenstemmende arbeid spontaan heeft hervat, wordt de als arbeidsongeschikt erkende werknemer, die voor de inwerkingtreding van deze wet, zonder de in artikel 56§2 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering bedoelde toelating, arbeid heeft verricht, en ten gevolge hiervan op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet niet meer voldoet aan de voorwaarden om de prestaties bedoeld in titel III en IV van hogervermelde wet te ontvangen, geacht arbeidsongeschikt te zijn gebleven tot de inwerkingtreding van deze wet.

De in het eerste lid vermelde werknemer kan evenwel slechts opnieuw aanspraak maken op de in titel IV van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering bedoelde prestaties vanaf de inwerkingtreding van deze wet, indien hij vanaf dit ogenblik arbeidsongeschikt is bevonden overeenkomstig de voorwaarden vermeld in artikel 56 § 1 van hogeraangehaalde wet.

Het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen kan, volgens de voorwaarden gesteld in deze wet, geheel of gedeeltelijk afzien van de terugvordering van de uitkeringen die aan de werknemer vóór de inwerkingtreding van deze wet ten onrechte verleend werden ten gevolge van niet toegelaten arbeid en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet nog niet terug betaald werden.

De in het eerste lid vermelde werknemer kan vanaf de inwerkingtreding van deze wet opnieuw aanspraak maken op de in titel III van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering bedoelde prestaties.

De geneeskundige verstrekkingen die aan de werknemer en zijn personen ten laste vóór de inwerkingtreding van deze wet, ten onrechte verleend werden ten gevolg van niet toegelaten arbeid, en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet nog niet terug betaald werden, blijven de rechthebbenden verworven.

VERANTWOORDING

Dit ontwerp heeft de bedoeling de gevolgen van een arbeidshervatting voor een als arbeidsongeschikt erkende werknemer die zonder voorafgaande toelating van de adviserend geneesheer werkzaamheden heeft verricht, te verlichten en tot hun juiste proporties terug te brengen.

De tekst van het ontwerp verwezenlijkt o.i. dat lofwaardig doel slechts ten dele.

Derhalve stellen wij voor in artikel 56 § 3 lid 1 te bepalen dat de als arbeidsongeschikt erkende werknemer die zonder voorafgaande toelating werkzaamheden heeft verricht, vermoed wordt arbeidsongeschikt te zijn gebleven. De uitoefening van niet-toegelaten activiteiten heeft aldus geen invloed op de erkenning van de arbeidsongeschiktheid van de gerechtigde.

Deze regeling geldt vanzelfsprekend niet voor de gerechtigde die spontaan zijn vroegere arbeid of een overeenstemmende arbeid volledig heeft hervat en daardoor een volledig inkomen heeft verworven.

De inlassing in de wetgeving van hogervermeld vermoeden van arbeidsongeschiktheid heeft niet tot gevolg dat de werknemer die niet-toegelaten arbeid verricht tijdens een periode van werkonbekwaamheid, hiervoor ongestraft blijft. Onverminderd de in andere wetten en besluiten bepaalde sancties, zal hij namelijk krachtens lid 2 van ons voorgesteld artikel 56 § 3 de uitkeringen die hij ontving voor de dagen of de periode tijdens welke hij niet-toegelaten arbeid heeft verricht, moet terugbetalen.

De dagen of de periode waarvoor de uitkeringen moeten terugbetaald worden, worden evenwel beschouwd als een vergoede periode van arbeidsongeschiktheid.

Dit betekent dat de verzekeraarheid van de betrokkene en zijn personen ten laste voor de geneeskundige verstrekkingen en voor de uitkeringen in orde blijft. Ook de rechten in het kader van de andere sectoren van de sociale zekerheid blijven gevrijwaard.

Behoudens in geval van bedrieglijk opzet (we denken hier vooral aan gevallen van koppelbazerij), kan het Beheerscomité van de Dienst voor Uitkeringen, krachtens lid 3 van ons artikel 2, geheel of gedeeltelijk afzien van hogervermelde terugvordering van uitkeringen. De toepassing van

lid 2 kan immers in de praktijk aanleiding geven tot moeilijkheden of tot onbillijke situaties.

Het beheerscomité moet erover waken dat er een billijke verhouding bestaat tussen de opgelegde straf en de overtreding, rekening houdend met de concrete omstandigheden.

In de situatie bijvoorbeeld, waar een gerechtigde tijdens zeer lange perioden regelmatig uiterst minieme werkzaamheden verricht, waarvoor hij praktisch niet vergoed wordt, zou de terugvordering van de uitkeringen voor de dagen waarop effectief gewerkt werd, tot onredelijke toestanden leiden.

Wanneer bij de toepassing van het voorgestelde artikel 56 § 3 lid 2, in de praktijk onbillijke terugvorderingen ingesteld worden, moet het Beheerscomité van de Dienst voor Uitkeringen krachtens lid 3 van bedoelde vooropgestelde bepaling, matigend kunnen optreden, de concrete omstandigheden van ieder geval apart (de regelmaat van de werkzaamheden, het met de niet-toegelaten arbeid verdiende loon - zie de regels van artikel 232 van het KB van 04.11.63 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering - ...) in acht nemend.

Hogervermelde onbillijke toestanden moeten dan ook gerekend worden bij "de behaarswaardige gevallen" waarin het beheerscomité geheel of gedeeltelijk kan afzien van het terug te betalen bedrag.

Verder stellen we vast dat het wetsontwerp een beperkte draagwijdte heeft.

Er zijn momenteel nog vele dossiers in onderzoek bij de controlediensten van het RIZIV en bij de arbeidsrechtbanken, die nog volgens de nu bestaande overmatig strenge regeling beoordeeld werden en worden.

Bovendien zijn er vele gerechtigden die, ten gevolge van in het verleden uitgeoefende niet toegelaten activiteiten, nog zware schulden aan ten onrechte ontvangen uitkeringen openstaan hebben bij de verzekeringsinstellingen en die ten gevolge van vroegere feiten niet meer in orde zijn met hun verzekeraarbaarheid voor gezondheidszorgen en uitkeringen, hoewel ze nog steeds arbeidsongeschikt zijn.

Voor deze gevallen moet o.i. overgangsmatregelen worden voorzien in die de zware gevolgen die gerechtigden momenteel mag ondervinden ten gevolge van vroegere niet-toegelaten arbeid, verlichten.

Derhalve stellen we voor een artikel 3 aan het wetsontwerp toe te voegen, waarin de maatstaven van de nieuwe wet zoveel mogelijk toegepast worden op nog niet geregelde situaties uit het verleden.

Lid 1 van het door ons voorgestelde artikel 3 bepaalt dat de gerechtigde die voor de inwerkingtreding van deze wet, niet toegelaten activiteiten heeft verricht en ten gevolge hiervan niet meer in orde is met zijn verzekeraarbaarheid, vermoed wordt arbeidsongeschikt te zijn gebleven tot de inwerkingtreding van deze wet.

Zijn recht op uitkeringen gaat echter slechts in vanaf de inwerkingtreding van deze wet als hij vanaf dit moment door de adviserend geneesheer arbeidsongeschikt wordt bevonden overeenkomstig de voorwaarden van artikel 56 § 1 van de wet van 9 augustus 1963 op de verplichte ZIV (lid 2 van ons artikel 3). Het is dus noodzakelijk dat ter zake een medische controle uitgevoerd wordt.

Ook het recht op geneeskundige verstrekkingen van de hogervermelde gerechtigde gaat maar terug in vanaf de inwerkingtreding van deze wet (lid 4 van ons artikel 3).

Lid 3 van het door ons voorgestelde artikel bepaalt dat het beheerscomité van de Dienst voor Uitkeringen, volgens de voorwaarden van deze wet, geheel of gedeeltelijk kan afzien van de terugvordering van die uitkeringen die voor de inwerkingtreding van deze wet ten onrechte verleend werden ten gevolge van niet-toegelaten arbeid en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet nog niet terugbetaald waren.

Zowel de verzekeringsinstellingen als de gerechtigden zelf kunnen hiertoe bij het beheerscomité een aanvraag indienen.

De schuld die gerechtigden op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet nog mochten hebben aan ten onrechte ontvangen geneeskundige verstrekkingen, ten gevolge van in het verleden uitgeoefende niet-toegelaten werkzaamheden, wordt hun kwijtgescholden krachtens lid 5 van ons artikel 3.

O.I. bieden deze overgangsmaatregelen een billijke oplossing zonder al te veel meeruitgaven voor de gemeenschap mee te brengen.

Tot slot wensen we er de aandacht op te vestigen dat onderhavig wetsontwerp geen oplossing biedt voor de problemen in verband met niet-toegelaten arbeid, die zich voordoen in de ziekteverzekering voor zelfstandigen.

O.i. moet hiervoor een analoge oplossing uitgewerkt worden.

Wij vragen dan ook dat de Minister van Sociale Zaken hiertoe het nodige doet.

G. MOENS.

ART. 1er

Remplacer cet article par les dispositions suivantes:

L'article 40 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité est complété par un 18°, libellé comme suit:

"18° décide, en cas de reprise d'un travail non autorisé, dans quels cas dignes d'intérêt il peut être renoncé en tout ou en partie au montant à récupérer."

ART. 2

Remplacer cet article par les dispositions suivantes:

"L'article 56 de la même loi est complété par un § 3, libellé comme suit:

"§ 3. Sauf s'il a repris son travail précédent ou un travail correspondant, le travailleur reconnu incapable de travailler qui a effectué un travail sans l'autorisation visée au § 2 est censé être resté en incapacité de travail.

Il est toutefois tenu de rembourser les indemnités qu'il a perçues pour les jours ou la période durant lesquels ou laquelle il a effectué un travail non autorisé. Les jours ou la période en question sont néanmoins considérés comme une période indemnisée d'incapacité de travail pour ce qui est des droits du travailleur et des personnes dont il a la charge aux prestations de l'assurance et à celles prévues dans d'autres lois relatives à la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Hormis le cas d'intention frauduleuse, le comité de gestion du Service des indemnités peut, dans des cas dignes d'intérêt, renoncer en tout ou en partie à la récupération prévue à l'alinéa précédent."

ART. 3 (nouveau)

Insérer un article 3 (nouveau), libellé comme suit:

"ART. 3.- Sauf s'il a repris spontanément son travail précédent ou un travail correspondant, le travailleur reconnu incapable de travailler qui, avant l'entrée en vigueur de la présente loi,

a effectué un travail sans l'autorisation visée à l'article 56, § 2, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, et partant ne répond plus, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, aux conditions ouvrant le droit aux prestations dont question aux titres III et IV de la loi susvisée, est censé être resté en incapacité de travail jusqu'à la date d'entrée en vigueur de la présente loi.

Le travailleur visé au premier alinéa ne peut toutefois prétendre à nouveau aux prestations dont question au titre IV de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité qu'à partir de la date d'entrée en vigueur de la présente loi s'il a été reconnu dès ce moment incapable de travailler, conformément aux conditions prévues à l'article 56, § 1er, de la loi susvisée.

Le comité de gestion du Service des indemnités peut, eu égard aux conditions prévues par la présente loi, renoncer en tout ou en partie à récupérer les indemnités indûment octroyées au travailleur avant l'entrée en vigueur de la présente loi à la suite d'un travail non autorisé et qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, n'ont pas encore été remboursées.

A partir de la date d'entrée en vigueur de la présente loi, le travailleur visé au premier alinéa peut à nouveau prétendre aux prestations dont question au titre III de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

Les prestations de santé qui ont été indûment dispensées au travailleur et aux personnes dont il a la charge avant l'entrée en vigueur de la présente loi à la suite d'un travail non autorisé et qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, n'ont pas encore été remboursées, restent acquises aux bénéficiaires."

882 - 1 (1989-1990)
Commissiestuk nr.4
Sociale Aangelegenheden

882 - 1 (1989-1990)
Document de commission n° 4
Affaires sociales

BELGISCHE SENAAT

SENAT DE BELGIQUE

Zitting 1989 - 1990

Session de 1989 - 1990

25 juni 1990

25 juin 1990

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 40 en 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Projet de loi modifiant les articles 40 et 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

**SUBAMENDEMENT VAN
DE H. FLAGOTHIER
OP HET AMENDEMENT
VAN DE H. MOENS**

**SOUS-AMENDEMENT DE
M. FLAGOTHIER
A L'AMENDEMENT PROPOSE PAR
M. MOENS**

(Com.st. nr. 3)

(Doc. com. n° 3)

ART. 2

ART. 2

In § 3 van het voorgestelde artikel 56 de volgende wijzigingen aan te brengen :

Au § 3 de l'article 56 proposé, apporter les modifications suivantes :

A. In het eerste lid de woorden "zijn vroegere of een overeenstemmende arbeid" te vervangen door de woorden "een arbeid".

A. Au premier alinéa remplacer les mots "travail précédent ou un travail correspondant" par les mots "un travail".

R.A. 14962.

R.A. 14962.

VERANTWOORDING

Elke vorm van betwisting dient voorkomen te worden.

B. In hetzelfde lid de woorden "geacht arbeidsongeschikt te zijn gebleven" te vervangen door de woorden "geacht aan zijn toestand van arbeidsongeschiktheid een einde te hebben gemaakt".

VERANTWOORDING

Deze formulering geeft de bestaande toestand beter weer.

C. In het tweede lid de woorden "de verzekering" te vervangen door de woorden "de ziekte- en invaliditeitsverzekering".

VERANTWOORDING

Klare taal is nooit een kwaal.

JUSTIFICATION

Eviter toute contestation.

B. Au même alinéa, remplacer les mots "est censé être resté en incapacité de travail" par les mots "est censé avoir mis fin à son état d'incapacité de travail".

JUSTIFICATION

Formulation plus conforme à la réalité.

C. Au deuxième alinéa, insérer après les mots "aux prestations de l'assurances" les mots "maladie-invalidité".

JUSTIFICATION

Meilleure précision.

G. FLAGOTHIER.

TER VERVANGING VAN COMMISSIESTUK NR. 3

EN REMPLACEMENT DU DOCUMENT DE COMMISSION N° 3

882 - 1 (1989-1990)

882 - 1 (1989-1990)

Commissiestuk nr. 5

Document de commission n° 5

Sociale Aangelegenheden

Affaires sociales

BELGISCHE SENAAT

SENAT DE BELGIQUE

Zitting 1989 - 1990

Session de 1989 - 1990

1 oktober 1990

1er octobre 1990

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 40 en 56 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Projet de loi modifiant les articles 40 et 56 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

**AMENDEMENTEN VAN
DE H. MOENS**

**AMENDEMENTS PROPOSES PAR
M. MOENS**

ART. 1

ART. 1er

Dit artikel te vervangen als volgt :

"Artikel 40 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, wordt aangevuld met een 18°, luidende :

Remplacer cet article par les dispositions suivantes :

"L'article 40 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité est complété par un 18°, libellé comme suit :

R.A. 14962.

R.A. 14962.

"18° beslist, in geval van hervatting van een niet vooraf toegelaten arbeid, in welke behartigenswaardige gevallen er volledig of gedeeltelijk mag afgezien worden van de ten onrechte verkregen uitkeringen.

Het Comité bepaalt de nadere regelen en de procedure volgens welke voormelde gevallen worden ingediend en behandeld."

ART. 2

Dit artikel te vervangen als volgt :

"Artikel 56 van dezelfde wet wordt aangevuld met een § 3 en een § 3bis, luidende :

"§ 3. De werknemer die arbeidsongeschikt erkend is zoals bedoeld in § 1 van dit artikel en die een werkzaamheid hervat zonder de in § 2 bedoelde voorafgaande toelating te hebben aangevraagd, wordt geacht tijdens deze hervatting arbeidsongeschikt te zijn gebleven op voorwaarde dat hij een vermindering van zijn vermogen van ten minste 50 % heeft behouden en de uitgeoefende activiteit verenigbaar is met zijn aandoening.

De Koning bepaalt de wijze waarop wordt vastgesteld dat deze voorwaarden zijn vervuld.

De in het eerste lid bedoelde werknemer dient de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid voor de dagen of de periode waarover hij de niet vooraf toegelaten arbeid heeft verricht, terug te betalen.

Het Beheerscomité ingesteld bij de Dienst voor de Uitkeringen kan evenwel bepalen dat in behartigenswaardige gevallen van de terugvordering van het geheel of van een gedeelte van de uitkeringen kan worden afgezien.

Ingeval de uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid worden teruggevorderd, wordt de periode die

"18° décide, en cas de reprise d'un travail non autorisé au préalable, dans quels cas dignes d'intérêt il peut être renoncé en tout ou en partie aux indemnités indûment acquises.

Le Comité détermine les modalités et la procédure suivant lesquelles lesdits cas sont présentés et examinés."

ART. 2

Remplacer cet article par les dispositions suivantes :

"L'article 56 de la même loi est complété par un § 3 et un § 3bis, libellés comme suit :

"§ 3. Le travailleur qui a été reconnu incapable de travailler au sens du § 1er du présent article et qui reprend une activité sans avoir demandé l'autorisation préalable visée au § 2 est censé être resté en incapacité de travail durant cette reprise, à la condition qu'il ait gardé une diminution de sa capacité de 50 % au moins et que l'activité exercée soit compatible avec son affection.

Le Roi détermine la façon de constater que ces conditions sont remplies.

Le travailleur visé au premier alinéa est tenu de rembourser les indemnités d'incapacité de travail pour la période ou les jours durant lesquels il a accompli le travail non autorisé au préalable.

Le comité de gestion institué auprès du Service des indemnités peut cependant décider que dans les cas dignes d'intérêt, il peut être renoncé en tout ou en partie à récupérer les indemnités.

Si les indemnités d'incapacité de travail sont récupérées, la période qui n'est plus couverte par les in-

lijkgesteld met een periode waarover uitkeringen worden genoten voor het bepalen van de rechten in de andere stelsels van de sociale zekerheid.

§3bis. Paragraaf 3 van dit artikel is van toepassing op de arbeidsongeschikte werknemer die ten vroegste vanaf de datum van inwerkingtreding van deze paragraaf een niet vooraf toegelaten arbeid heeft hernomen.

In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, wordt eveneens geacht arbeidsongeschikt te zijn gebleven : de arbeidsongeschikte erkende werknemer, die voor de datum van inwerkingtreding van paragraaf drie een niet vooraf toegelaten arbeid heeft hernomen en hierdoor zijn hoedanigheid van recht-hebbende als bedoeld in artikel 45, § 1, van deze wet heeft verloren en deze hoedanigheid op de datum van inwerkingtreding niet opnieuw heeft verworven.

Het vermoeden van arbeidsongeschiktheid is evenwel ondergeschikt aan de voorwaarde dat voormelde werknemer op de datum van inwerkingtreding, arbeidsongeschikt wordt erkend in de zin van artikel 56, § 1, van deze wet.

De Koning bepaalt de wijze waarop wordt vastgesteld dat deze voorwaarden worden vervuld.

In behartigenswaardige gevallen kan het Beheerscomité geheel of gedeeltelijk kwijtschelding verlenen voor de nog niet terugbetaalde uitkeringen, zoals bepaald in artikel 40, 18°, van deze wet."

demnités est néanmoins assimilée à une période pour laquelle des indemnités ont été perçues pour la détermination des droits dans les autres régimes de la sécurité sociale.

§ 3bis. Le § 3 du présent article est applicable au travailleur en incapacité de travail qui a repris un travail non autorisé au préalable au plus tôt à la date de l'entrée en vigueur de ce paragraphe.

Par dérogation à la disposition du premier alinéa, est également censé être resté en incapacité de travail le travailleur reconnu incapable de travailler qui, avant la date d'entrée en vigueur du § 3, a repris un travail non autorisé au préalable, a ainsi perdu sa qualité de bénéficiaire au sens de l'article 45, § 1er, de la présente loi et ne l'a pas recouvrée à la date d'entrée en vigueur.

Toutefois, la présomption d'incapacité de travail est subordonnée à la condition que ledit travailleur soit reconnu incapable de travailler, au sens de l'article 56, § 1er, de la présente loi, à la date d'entrée en vigueur.

Le Roi détermine la façon de constater que ces conditions sont remplies.

Dans les cas dignes d'intérêt, le comité de gestion peut accorder une remise totale ou partielle pour les indemnités non encore remboursées, comme le prévoit l'article 40, 18°, de la présente loi."